

**Uchwała Nr LVII/553/2014
Rady Miejskiej w Karczewie
z dnia 30 września 2014 roku**

w sprawie nadania nazwy Skwer Wandy Bromińskiej.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 ze zmianami) uchwała się, co następuje:

§ 1. 1. Skwerowi z urządzoną zielenią miejską, położonemu na części działki o numerze ewidencyjnym 51 w obrębie 24 położonej w Karczewie przy ulicy Rynek Zygmunta Starego, nadaje się nazwę Skwer Wandy Bromińskiej.

2. Granice obszaru, przeznaczonego na Skwer Wandy Bromińskiej, oznaczonego literami A-B-C-D-E-A przedstawione są na załączniku graficznym, stanowiącym integralną część uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Karczewa.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

Przewodniczący Rady
Tadeusz Marton

UZASADNIENIE

Pani Wanda Bromińska urodziła się 21 lutego 1915 roku w Bernie w Szwajcarii. Do Polski przyjechała w 1933 roku i tu została na stałe. Początkowo mieszkała w Warszawie. Po Powstaniu Warszawskim znalazła się pod Łodzią, gdzie pracowała jako nauczycielka w Szkole Podstawowej w Przeclawiu. W 1958 roku zamieszkała u przyjaciółki w Nowej Wsi i rozpoczęła pracę w Karczewie.

Początkowo uczyła j. polskiego i historii, ale ponieważ uczyła prawdziwej historii, ze względów politycznych odebrano jej te przedmioty i pozwolono Jej na prowadzenie w szkole prac ręcznych.

Pani Wanda Bromińska była nie tylko bardzo uzdolnioną nauczycielką, ale przede wszystkim wspaniałą wychowawczynią. Swoim uczniom przekazywała umiłowanie prawdy, dobra i piękna, a także głęboki patriotyzm, zachwyt nad pięknem przyrody i podziw dla sztuki. Ponieważ odebrano jej lekcje polskiego i historii, organizowała dla swoich uczniów liczne wycieczki, które były prawdziwymi, żywymi lekcjami historii i lokalnego patriotyzmu.

Do historii Karczewa przeszło zakładanie przez panią Bromińską, wspólnie z uczniami, kwietników na terenie miasta. Chciała, by w smutnej rzeczywistości lat sześćdziesiątych i siedemdziesiątych na karczewskim rynku kwitły róże. Przekonywała wszystkich, że ukwiecony Karczew to zadanie trudne, ale możliwe do wykonania, bo wszyscy przecież kochają piękno.

Jej wielkim dziełem stała się biblioteka parafialna, którą reaktywowała i skutecznie przez wiele lat prowadziła. Ta placówka stała się ważnym ośrodkiem kulturalno – wychowawczym w niespokojnych latach osiemdziesiątych. Tu gromadziła się młodzież o poglądach patriotycznych, które były pogłębiane poprzez lekturę książek z drugiego obiegu. Po ciężkiej chorobie przekazała bibliotekę swoim następcom, którzy to dzieło pani Wandy prowadzą do dzisiaj.

We wspomnieniach osób, które spotkały Ją na swojej drodze, pozostanie na zawsze wspaniałym, skromnym człowiekiem, szczerym przyjacielem każdego, pedagogiem z powołania. Dla Niej miłość do Karczewa i jego mieszkańców wyrażała się przede wszystkim w czynach, a nie w słowach.

Biorąc pod uwagę Jej zasługi dla Miasta Karczewa i jego Mieszkańców podjęcie uchwały jest w pełni uzasadnione.

Przewodniczący Rady
Tadeusz Marton